

DOI 10.36074/grail-of-science.24.09.2021.59

ПРО ЛІДЕРСТВО УКРАЇНИ У ВИКОНАННІ ЛЮДСТВОМ НООЗАПОВІТІВ В.І. ВЕРНАДСЬКОГО НА ОСНОВІ НООТЕХНОЛОГІЙ І НООНАУК*

СЕКЦІЯ XIX. ПЕДАГОГІКА ТА ОСВІТА

НАУКОВО-ДОСЛІДНА ГРУПА:

Корсак Костянтин Віталійович

д-р. філос. наук, професор, професор кафедри української та латинської мов¹, організатор і керівник²

¹ПВНЗ «Київський медичний університет», Україна

²Київський клуб «АНТИКОЛАПС», Україна

Кірик Тамара Вікторівна

канд. пед. наук, доцент, завідувач кафедри української та латинської мов¹, членкиня²

¹ПВНЗ «Київський медичний університет», Україна

²Київський клуб «АНТИКОЛАПС», Україна

Похресник Анатолій Костянтинович

канд. філос. наук, доцент, директор¹, член²

¹Київський технікум електронних приладів, Україна

²Київський клуб «АНТИКОЛАПС», Україна

Корсак Юрій Костянтинович

канд. філос. наук, старший науковий співробітник¹, член²

¹Інститут вищої освіти НАПН України, Україна

²Київський клуб «АНТИКОЛАПС», Україна

Анотація. Автори ще з початку XXI ст. виявили у потоці нанотехнологій появу двох перших екологічно ідеальних. Ми пропонуємо для них назву «ноосферні технології» або «ноотехнології». Заміна подібними процесами усіх сучасних, що шкодять біосфері і людині, забезпечить людство усім потрібним й урятує його від екологічного колапсу, бо ноотехнології вилікують біосферу від індустріальних пошкоджень. Автори доводять перевагу поняття «ноотехнології» над усіма іншими. Головна увага звернута на еволюцію ноотехнологій та їх швидке кількісне збільшення після 2019 року. Детально описані ті з них, що у найближчі роки змінять основи всього сільського господарства і більшої частини промисловості. Наголошено на тимчасовому ігноруванні

* Автори висловлюють вдячність членам Київського клубу «АНТИКОЛАПС», які надавали допомогу в проведенні дослідження. Перелік членів Клубу надається в кінці статті.

ноотехнологій у світі та Україні, що робить помилковими всі розрекламовані передбачення і плани.

Ключові слова: життєзабезпечення, цивілізаційні хвилі, технологічні уклади, екологічно ідеальні і рятівні ноотехнології, поширення ноотехнологій, ноомайбутнє.

Людство в умовах виникнення багатохвильової пандемії, яка разом з міфічним «глобальним потеплінням» окупувала ЗМІ та Інтернет, розпочало перехід від індустріального життєзабезпечення до екологічно безпечного ноовиробництва їжі та все більшої кількості інших продуктів. Ми дуже розчаровані тим, що світова увага урядів і громадян не скерована на організацію захисту від пандемій і колапсів на основі помічених і запропонованих нами ноотехнологій — виробництв та інших процесів з майбутньої ноосфери, що являтиме собою ноосимбіоз людства і всього вилікуваного від індустріальних пошкоджень довкілля. Подальший текст скерований на надання читачам доказів реальності порятунку людства від сучасних і майбутніх небезпек у разі заборони індустріальних і смарт-технологій та поширення ноотехнологій завдяки прискореному розвитку ноонаук.

Розпочнемо з надзвичайно важливого уточнення наших та усіх інших термінів і понять. Очевидно, що успішне використання головного мозку можливе тільки на основі «зрозумілих» слів. А практично увесь подальший виклад спиратиметься на поняття «**ноосферні технології (ноотехнології)**», «**ноонауки**» і «**ноосфера**».

Нагадаємо, що літери «ноо» походять від грецького слова, яке означає «розум» і дуже багато подібних значень (думка, розсудливість, завбачливість, здоровий глузд, задум, намір, думка, образ думок, світовий розум, розумовий початок, принцип мислення і т.д.). Тому в сучасній Україні «ноосфера» сприймається як дуже позитивне поняття, означаючи щось перспективне аж до рівня щастя для усіх Homo в їх мудрому співіснуванні з усією вилікуваною біосферою та ліквідованими природними загрозами.

У своїй фаховій діяльності ми рухалися від відкриттів способів ефективної модуляції світлових хвиль оптичного діапазону (проміння лазерів) до пошуків захисту власних дітей, рідних і всього людства від глобальних загроз і «гарантованої усім третьої світової війни за рештки природних ресурсів» [Meadows D. et al. 2008]. Тому ми скерували всі можливості на моніторинг наукових відкриттів і технологічних досягнень. На зламі сторіч у потоці нанотехнологій помітили появу перших екологічно ідеальних і розпочали їх пропагувати у більшості публікацій, але не могли досягти навіть найменшого успіху в зарубіжних виданнях.

Потреба змінити ситуацію на краще примусила нас навесні 2021 року провести в Інтернеті поглиблений пошук на кількох мовах для терміну «ноотехнології». Виявилось, що в англійськомовному секторі нам запропонували ледь 600 посилань, в російськомовному — учетверо, а в українськомовному — мало не удесятеро більше. Ми вивчили всі доступні матеріали і переконалися в тому, що окрім відповідального автора цієї статті і його наукової групи ніхто на Землі не вказував на те, що ноотехнології є екологічно ідеальними і забезпечують можливість відвернення екологічного колапсу.

Наступним кроком стали пошуки причин виникнення такої великої

«мовної» нерівноваги. Ми розглянули еволюцію використання понять з літерами «ноо-». Виявилось, що науковий лідер всієї першої половини XIX ст. Александер фон Гумбольдт (1769-1859) у своїй колосального обсягу енциклопедії тогочасних знань про Природу в заключній книзі запропонував слово «інтелектосфера» для всього простору життєдіяльності популяції Хомо з першими передбаченнями її наслідків. Майже усі тогочасні науковці читали цей твір і знали значення нового терміну, тому французи Е. Леруа і П.Т. де Шарден, які були особливо уважними слухачами лекцій В.І. Вернадського у Сорбонні про помилки Хомо у ставленні до біосфери, запропонували замість «інтелектосфери» набагато зручніше слово «ноосфера» і стали активно використовувати його в своїх лекціях і наукових творах.

Воно потроху поширювалося в науковому світі, але сталося так, що процес експансії став аномальним. Після 1945 року науковий світ Заходу глибоко зацікавився творами філософа, палеонтолога і переконаного теолога високого академічного рівня П.Т. де Шардена (1881-1955). Але вони виявилися майже недоступними, бо Ватикан категорично заборонив йому і лекції, і публікації. Не дивно, що після смерті француза світ за короткий час отримав на кількох мовах текст «забороненої» книги «Феномен людини», вивчив її мало не напам'ять й узявся до «запеклого обговорення». Наслідок виявився несподіваним і мав дві позиції: 1) слово «ноосфера» слід використовувати тільки у теології; 2) воно анітрохи не стосується усього комплексу Science&Arts, тому його не можна ставити в тексти наукових статей, адже «ноосфера» відноситься до світу «spirit» і є поєднанням думок усіх землян-вірян задля пошанування Бога і вирішення спільних проблем.

Наслідок був фатальний для рукописів наших наукових праць. Організатори зарубіжних конференцій та редактори видань, подібних до Science чи Nature, помітивши літери «ноо» у заголовках, без читання анотацій одразу викидали всі рукописи у сміття і ніколи не витрачали час на відповіді. Найгірше те, що ми не змогли поширити інформацію про рятівні ноотехнології в ЮНЕСКО, підрозділи ООН, які проводили світові екологічні форуми, та ін. (у Давос ми не скеровували нічого). Лише в екс-соціалістичних країнах інколи публікували наші статті, але з якоюсь «поблажливості», бо зазвичай професори й академіки заперечували ноотехнології на тій підставі, «що навіть окуляри неможливо виготовити без пошкодження довкілля».

Зробимо невеликі додаткові пояснення, що висвітлюють авторський шлях до важливих відкриттів.

Наше зацікавлення складними проблемами екології разом з серйозним прогнозуванням майбутнього розпочалося через поєднання кількох обставин, головною серед яких було передбачення того, що наміри М. Горбачова реформувати СРСР обов'язково закінчатся глибокими змінами суспільних цінностей, зокрема, перетворенням фізики у другорядну науку і неможливістю забезпечення дітей на її основі. Спроби стати фахівцем з аналітичної економіки виявилися невдалими через неможливість вивчати в СРСР головні праці зарубіжних корифеїв. Вільним від цензури простором виявились порівняльна педагогіка й екологічні науки, оригінальні твори на французькій і англійській мовах отримувала Національна бібліотека імені В.І. Вернадського і надавала змогу читати їх у залі ООН і ЮНЕСКО. Саме тому нам пощастило вивчити стан систем освіти в десятках країн й ознайомитися з багатьма іншими новітніми

матеріалами, що сприяло великому розширенню тематики аналізів і публікацій.

Авторська активність у найбільш перспективних нових секторах досліджень привернула увагу ректора Київського національного університету В.В. Скопенка (1935-2010) і закінчилася пропозицією перейти на кафедру екології з викладанням фізики геологам і географам та продовженням дослідження досягнень молодих наук. Робота у новій сфері з використанням знань з багатьох «дотичних» наук мала наслідком створення десятків книг і статей, зокрема, університетського рівня навчального посібника з екології, що пізніше через свою корисність і популярність поліпшувався і розширювався аж п'ять разів навіть після зміни місця праці [Korsak, K. 2009].

Перехід від теоретичної і загальної фізики до екології й кількох інших наук (зокрема, до порівняльної педагогіки, соціології, філософії освіти і прогностики) зробив особистим пріоритетом пошуки засобів захисту синів, усіх близьких, співгромадян і більшості Хомо від тотальних загроз (чергової світової війни, Екологічного колапсу й ін.). У заключній третині ХХ ст. світ рішуче відмовився від позитивної есхатології і поринув у глобальну депресію, заповнивши усі ЗМІ та Інтернет матеріалами про катастрофи. Ця тенденція зберігається навіть у даний момент, адже зарубіжна наука так і не відшукала шляхів порятунку людства.

Практично у момент зміни тисячоліть відповідальний автор цієї статті у широкому потоці нанотехнологій помітив дві з унікальними властивостями — вони виявилися екологічно ідеальними і не шкодили біосфері. Їх винайшли біологи і фізики, які навіть не звернули увагу на цю особливість, адже вони виконували свої планові дослідження і звітували тільки про їх виконання, а не про можливу корисність для порятунку всього людства. Автор, вирішивши питання забезпечення родини через радикальну зміну вектора досліджень, мав можливість постійно думати над винайденням засобів захисту наступних генерацій Хомо від усіх нещастя, які завдяки шкільній екологічній освіті і зусиллям ЗМІ стали цілковито загальновідомими.

Тому для нас об'єктивна оцінка вказаних нових нановідкриттів була легкою й практично очевидною справою, що ліквідувала більшу частину занепокоєнь і стимулювала потік досліджень і відкриттів. Найголовніша «акме-стаття» з детальними поясненнями шляху порятунку людства від головних загроз стала легкодоступною для читачів у січні 2015 року в електронному варіанті [Korsak, K., 2015], бо найбільш цікаві для автора українські видання відмовилися від опублікування на папері. У проміжку 2000-2015 років було чимало відкриттів і публікацій, але утримаємося від деталізацій і перейдемо до викладу доказів того, що подальша позитивна еволюція популяції *Homo Sapiens Sapiens* можлива тільки через заміну старих технологій ноотехнологіями і активний розвиток десятків ноонаук. Потрібні для цього 225 «слів з майбутнього» містить створений разом з Ю. Корсаком «Нооглосарій-2», на який отримане двомовне авторське свідоцтво [Korsak, K. & Korsak, Y. 2019].

Для підвищення переконливості викладу кількома абзацами нагадаємо читачам головну сучасну інформацію про всю дуже тривалу еволюцію людства, використавши для цього авторський рис. 1, в якому зроблений наголос на винайдення нашими віддаленими пращурами усе більш досконалих засобів життєзабезпечення (включаючи напад і оборону).

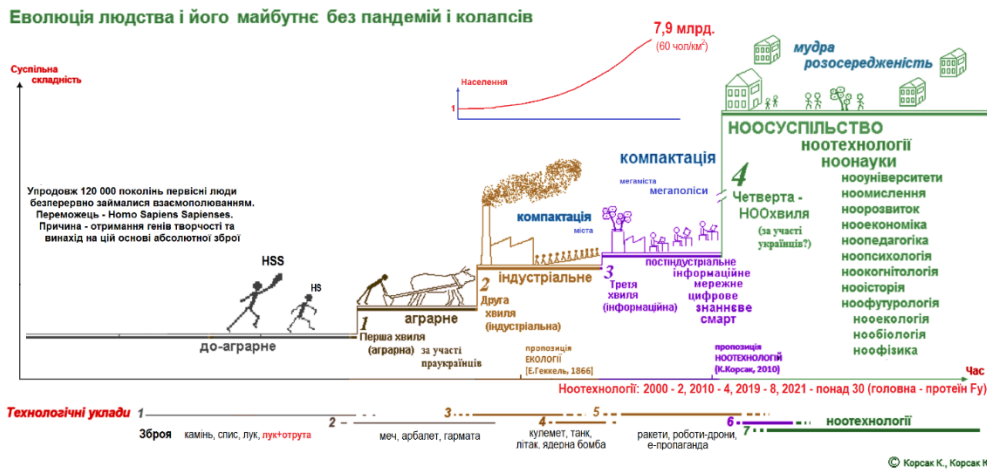

Рис. 1. Еволюція людства за весь час його існування

Виділення людей з тваринного світу розпочалося понад 2 млн. років тому назад. Швидко зростав обсяг головного мозку з удосконаленням кори і йшло взаємополювання одних різновидів розумних людей (Homo Sapiens — HS) на інші, що й вказано на рис. 1.

Закони популяційної екології свідчать про те, що в цих умовах конкуренція зумовить появу одного-єдиного переможця, що стане володарем всієї екологічної ніші. Цим переможцем став підвид Homo Sapiens Sapienses (HSS) після отримання чверть мільйона років тому назад генів видатної спроможності до творчості, винаходів і тонкої мануальної діяльності [Ivanova, O., 2021]. Його перші спроби усунути конкурентів були невдалі (він програв, наприклад, неандертальцям), але після винаходу абсолютної зброї — отруйних стріл — здійснив тотальне завоювання всього суходолу. На рис. 2 відтворено об'єктивний портрет завойовника планети [Berezin, A., 2019], а на рис. 3 наведено всю еволюцію його генів за 70 тис. років [Borinskaya, S. et al. 2020].

Рис. 2. Портрет завойовника Землі та його абсолютна зброя

Удосконалення людського тіла було скероване на розвиток плечового поясу і появи спроможності у спеку годинами бігати за потенційною здобиччю (великі хижак-конкуренти на це принципово нездатні й сплять у затінку). У результаті різновиди Homo Sapiens з метанням каменів і списів поширилися

СЕКЦІЯ XIX. ПЕДАГОГІКА ТА ОСВІТА

поза межі Африки, продовжуючи конкурувати між собою. Але приблизно 70 000 років тому назад обдарований винахідливістю Homo Sapiens Sapiens винайшов абсолютну зброю для усунення всіх суперників. Це був легкий лук з отруйними стрілами.

Висловимо гіпотезу й відтворимо логіку його міркувань: «Адам» з дитинства знав, що нахабно яскраві комахи отруйні, а їжею можуть бути лише малопомітні й невиразні. Отже, для самозахисту комаха стає доволі отруйною. Але її лялечка не вирізняється яскравим забарвленням, тому має шанси на порятунок лише у разі надзвичайної отруйності. Відтак, нанесення цієї отрути на кінчики стріл зробить їх смертельними для всіх істот з тонкою шкірою (зокрема — для людей).

Очевидно, що вправність винахідників отруйних стріл у полюванні зростає до небес, адже така стріла за пару годин після ураження надає людині антилопу масою до 300-400 кілограмів. У результаті власники подібної зброї усунули всіх серйозних конкурентів, а менш небезпечних розігнали за Полярне коло й примусили поховатися в інших віддалених і екстремально некомфортних місцях. Якщо перші HSS воювали корінняками (вказано на рис. 1) і полишили археологам потрощені черепи, то надалі рештки переможених, як засвідчують новітні дослідження, не мали механічних ушкоджень.

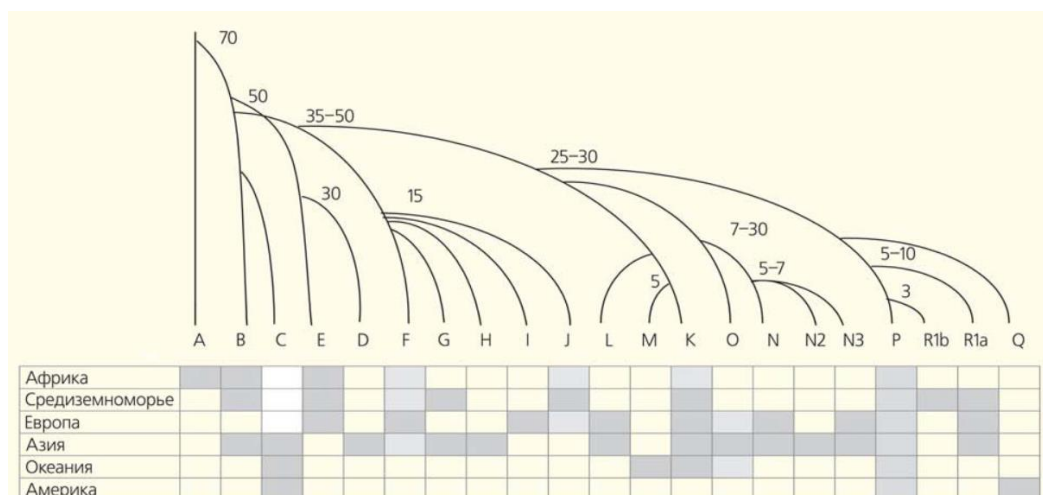

Рис. 4. Еволюція чоловічої Y-хромосоми з позначенням дат (тисяч років) появи мутацій і регіонів їх поширення. А — генетичний «Адам», R1a — гаплогрупа українців та інших слов'ян, R1b — західноєвропейців

Рис. 4 дуже важливий для усіх громадян України наведенням даних про час появи їх чоловічої гаплогрупи R1a і терени її розповсюдження. На сході Середземномор'я наші пращури з переважною участю гаплогрупи I взяли участь у винайденні землеробства й пізніше після переходу на чорноземі Південної України й «отримання» чоловічих генів R1a від мисливців на велику дичину (аріїв з Великого Алтаю) створили трипільську цивілізацію з її «прото-містами». Першими у світі з легкістю одомашнили коней (тарпанів), винайшли гужовий транспорт і після організації металургії створили грандіозний для тих часів економічний простір, який ми запропонували називати «*Велике Трипільля*». Століттями з його теренів представники інших народів переносили «хмару

тегі» — технологічні поняття і терміни — до себе додому. Що більшою була відстань, то дужче спотворювалося звучання наших слів. Приклад — слово «береза». В інших сучасних країнах зустрічаємо такі варіанти звучання: берёза — бяроза — beržas — bříza — brzoza — bedoll — betulla — bétula — birke — birch — bouleau — beith — bjørk Всі вони входять в індоєвропейський світ мов і культур. Не називають «індоєвропейцями» тих, у кого берізки мають іншу назву, бо вони мало що запозичили з Великого Трипілля.

З розпадом Великого Трипілля після вибуху в 1628 році до нашої ери вулкану Санторіні в Егейському морі фантастично велике технологічне і соціальне прискорення розвитку отримали всі землі на південь від Великого Трипілля, включаючи й майбутню Античну Грецію. Системи освіти України й інших європейських держав надають молоді чимало інформації про події цих часів, хоч ігнорують поняття «пенепленні цивілізації» і колосальний внесок наших пращурів в «перше одуховлення людства», в появу і поширення аграрного способу життєзабезпечення.

Знання читачів у темі «розвиток технологічних досягнень» у подальші часи аж до наших днів, безперечно, значні. Тому ми перейдемо безпосередньо до пояснень особливостей ноотехнологій, які замінять індустріальні й урятують людство від створених ним небезпек навіть у разі збереження темпів зростання його чисельності.

Найбільш послідовно розглянемо дві екологічно ідеальні і безпечні технології, які були створені у момент зміни тисячоліть.

1. Перша прибула зі світу ціанобактерій як наслідок того, що наприкінці XX ст. лідерство у кількості наукових публікацій перейшло від фізики і споріднених наук до біології. Розпочала зростати кількість тих дослідників, хто концентрувався на вивченні величезного і маловідомого світу бактерій не тільки для потреб медицини і ветеринарії, а й для якихось інших застосувань.

На цьому новому шляху виявили найпростіші, що створювали у процесі свого харчування довільними органічними масами біологічні пластики зі звичними для нас усіх нормальними механічними властивостями. Це робило ці пластики придатними для обробки на наявному обладнанні й отримання широкої гами виробів. Їх безперечна екологічна ідеальність полягала в тому, що на відміну від продуктів переробки газу і нафти вони досить швидко саморозкладалися у довкіллі під дією грибків і бактерій точнісінько так само, як це щороку відбувається з опалим листям.

Однак, грандіозний обсяг «Великої Хімії» не дав сподівань на її швидке зникнення через появу біопластиків. Усе ж вони з'явилися у житті каліфорнійців через індивідуальну активність усім відомого губернатора цього штату А. Шварценегера. У процесі виконання своїх обов'язків він летів у центр Тихого океану на Гавайські острови і звернув увагу на величезне «щось», що вкривало воду від горизонту до горизонту. Його здивування зникло, коли йому пояснили — це банальне пластикове й інше сміття, яке переважно походить з Каліфорнії. Засоромлений губернатор доклав чималих зусиль для пошуків засобів зменшення викидів сміття. Він таки розшукав інформацію про перші біологічні пластики й зумів уплинути на Національний Конгрес США так рішуче, що отримав кошти на виробництво упакування для харчових продуктів з

біопластиків на двох заводах з німецькою біотехнологією. У результаті А. Шварценегер заслужив скромні похвали, але його досягнення не стало світовою сенсацією, на відміну від реакції американських ЗМІ на певні негаразди у приватному житті. Каліфорнійські біопластики не спричинили ланцюгової реакції, що змінила б політику виготовлення всіх пластичних матеріалів.

Пошуки отримання бактеріальних біопластиків не припиняються і ведуть до нових досягнень, про що свідчить рис. 5, запозичений з публікації [Koch M. et al. 2020].

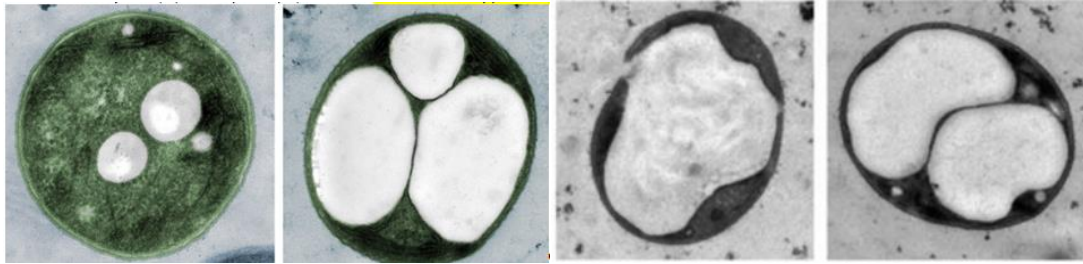

Рис. 5. До генетичного втручання бактерії продукували мало біопластику. Змінені штами складаються переважно з нього

Як засвідчує рис. 5, генетичні модифікації дали змогу підвищити вміст біопластиків у тільцях «продуцентів» аж до 80-85% їх об'єму. Науковці переконані в тому, що колись опір прихильників збереження звичних і старих технологій буде подолано через зміну законодавства та іншими засобами. Вони продовжують дослідження й сподіваються на те, що цілеспрямовані зміни цих та інших ціанобактерій дадуть змогу отримати грандіозну кількість корисних речовин (названі ліпіди, жирні кислоти, малати, сукцинати і т.д.).

2. Друга ноотехнологія мала фізичну природу. У світі нанопроцесів (точніше слід сказати «молекулярних фізичних явищ») було реалізовано трансформацію з допомогою дешевих фотокаталізаційних сполук звичного для нас усіх поглинання світла в ефективне біообеззараження поверхонь тіл і навіть повітря у приміщеннях. Молекули фотокаталізатора після поглинання фотонів світла передають їх енергію речовині бактерій, вірусів чи чогось іншого, розкладаючи її на газу (водяну пару, азот, кисень і т.д.). Майже одразу це явище у Великій Британії було застосоване у медичній сфері при обробці безлічі необхідних тканин, японці прорекламували верхній одяг з властивістю знищувати бактерії, а кмітливі італійці розпочали пропонувати сантехніку з самоочищенням від відомих усім «зеленкуватих прикрас». Але, як і вказана вище перша біологічна ноотехнологія, фізичне ноодосягнення так і не стало світовою сенсацією.

А могло нею стати, що слід розуміти як чергову авторську невдачу.

У 2009 році у момент прибуття в Київ страхів від епідемії «свинячого грипу», автор подумав про можливість створення захисних масок, які могли у разі природного чи штучного (уночі) освітлення дуже ефективно захистити людей від вірулентних найпростіших. Витративши аж чотири години на міські телефонні контакти, пощастило відшукати «дуже компетентного представника владних структур» з МНС України, який одразу усвідомив значення поєднання

слів «маски Петрянова» і «нанофотокаталізація». Не витрачаючи час на уточнення, негайно запитав: кому ще ви це повідомляли? На слова «тільки вам» почув становчу пораду сидіти дуже тихенько і не ризикувати життям. Адже експерт з МНС прекрасно розумів, що надзвичайно дешеві подібні маски після напилення мікрокількості двоокису титану стають практично «вічним» і дуже ефективним засобом мало не миттєвого знищення на освітленій поверхні вірусів чи бактерій.

Наслідок на даний момент: ми двічі помітили, що подекуди науковці таки працювали з ідеальними масками, але їм швидко «Хтось» пояснив надто велику помилковість цієї активності. Тому навіть у 2021 році світ і ми маємо дорогий непотріб, який «фахівці та експерти» рекомендують змінювати на нові маски мало не щогодини. Homo Sapiens Sapienses таки справді розумна істота, але, як ми вже вказували, має надто багато дуже поганих видових (успадкованих) поведінкових рис. Саме вони й домінують у темі «захисні маски», а в своєму поганому варіанті продовжують охоплювати всю сферу «захисту здоров'я населення» й обіцяють у майбутньому надати нам малі чи великі аптечні кіоски у кожному будинку.

Та продовжимо розгляд інших екологічно ідеальних технологій.

3. У США справа дійшла до того, що навіть студенти старших курсів провідних університетів виконують лабораторні роботи з вирощування довгих, подібних на маленькі олівці, вірусів. Після досягнення певної критичної межі «олівці» спонтанно упорядковуються паралельно один до одного, формуючи плівку, цілком придатну і до ролі органічних дисплеїв, і до виконання функцій електродів в пристроях акумуляторного типу. Для ПК і навіть смартфонів вони не надавалися, але можуть придатися до так званих «розумних годинників».

4. Четвертою за часом появи ноотехнологією стало використання бактерій для перетворення піску в застосовний у будівництві камінь-пісковик. В Ізраїлі для воєнних цілей намагалися використати це явище для перетворення поверхні піщаної пустелі чи пляжу в аеродромні смуги. Результати ми не зустрічали у відкритій пресі, але останнім часом цей вектор досліджень мав наслідком бактеріальну ліквідацію тріщин і нерівностей у стінах сучасних і античних споруд, у деталях мостів і навіть у фундаментах, що перебувають у воді чи сирих ґрунтах. У поширених в Інтернеті статтях на цю ноотему вражають фото «оновлених і вирівняних» поверхонь, на яких дуже важко неозброєним оком відрізнити відремонтовану ділянку від цілковито непошкодженої.

На рис. 1 вказано, що німець Е. Геккель запропонував поняття «екологія» і «екологічні науки» ще у 1866 р., на 90 років випередивши момент світової цікавості до цих «слів з майбутнього». Для 2010 року рис. 1 містить ще одну позначку про те, що саме у цей момент вказані вище чотири екологічно ідеальні технології отримали від нас назву «ноотехнології».

На жаль, сподівання на її видатну придатність не справдилися, адже навіть зараз на теренах Заходу ніхто не звертає уваги на це поняття. Тому в даний момент для англomовної аудиторії ми пропонуємо довгу «семантичну формулу» з трьох понять, сполучених знаками тотожності. Вона має такий вигляд:

wisetechnology \equiv **nootechnology** \equiv **mudrotekhnologii** (ukr.). Однак, повідомити читачам про успіхи поширення нових слів (точніше — ноослів) й початок другого «одуховлення» світу з України (цього разу — нооодуховлення) ми не можемо. Сподіваємося, що це станеться у найближчий час чи наступного року після виступу В. Зеленського в ООН.

5) П'ятою по часу появи ноотехнологією можна вважати виділення зі світу бактерій жадібних і голодних споживачів нафти та інших подібних вуглеводнів та їх «удосконалення» для ефективізації застосування, тобто очищення упродовж одного літнього сезону місць накопичення шламів нафтобаз до стадії чистого ґрунту та ін. Ми зустрічали в російському журналі «Природа» матеріали про використання подібних мікроорганізмів на забруднених розливами нафти приполярних теренах. У даний момент світу повідомили про виявлення ще більш «голодних» споживачів мазуту під дном льодовиків Антарктики, які, можливо, успішно очищатимуть холодні заполярні російські терени. Розвиток цього наукового напрямку ми вважаємо перспективним для звільнення всього земного довкілля від грандіозної кількості мікропластиків.

6) Важливою частиною майбутніх виробництв запропонованого нами 7-го технологічного укладу буде «біометалургія» у сенсі отримання металів з рідких і твердих природних субстанцій через залучення до праці «особливо жадібних» бактерій. Тут багато чого досягли «секретні науковці» при вирішенні проблеми видобутку урану, але відповідальний автор надто мало обізнаний у цьому питанні. Тому вкажемо на те, що в Сибіру вже діє підприємство з великого бактеріального збагачення руд з надмірно розпорошеними і малими частинками золота, а загалом вже могло стати промисловою ноотехнологією виробництво певними бактеріями дуже потрібних для медичних цілей нанометрових кульок срібла у разі їх життя у рідинах з домішкою цього металу. Остання створена ноотехнологія цього штибу полягає в отриманні хімічно чистої міді в разі залучення «до діла» бактерій, для яких цей метал є отрутою. Рятуючи своє життя, бактерія оточує часточки міді захисною біоболонкою, що й перетворює її в контейнер з «ідеальною міддю». На нашу думку, у темі бактеріального отримання металів зберігається висока секретність, тому наша обізнаність явно недостатня.

7) На сьомому кроці нагадаємо про те, що близько десяти років тому назад у потоці пропозицій нових наноматеріалів отримало широку пресу слово «наноцелюлоза». Це щось цілковито органічне, що має трохи більшу від деревини дуба густину, але з феноменальною міцністю, що недосяжна навіть для титану. Однак, очевидний перехід від ДСП (це лусочки деревини + клей) до наноцелюлози через поглиблення подрібнення аж до молекулярної стадії виявився надто енерговитратним, тому цей необхідний екологічний замітник більшості металів лишається «світлою перспективою». Скрупульозні дослідники бактерій виявили, що вони також якимось дивом формують наноцелюлозу, що отримала назву «*бактеріальна наноцелюлоза*». На планеті вже розгорнулося світове змагання між науковцями кількох країн. Головний приз — світове лідерство у масовому виробництві б-целюлози і, можливо, купа грошей.

8) Нещодавно у науковій і популярній пресі розпочався потічок повідомлень про те, що бактеріальним шляхом можна вкривати будь-які

поверхні дуже твердою плівкою, подібно до того, як загальновідомі перлівниці зменшують біль від перебування у своїх м'яких тканинах піщинок чи чогось подібного шляхом повільного «вирівнювання» їх поверхні багатьма шарами арагоніту. Неважко здогадатися, що чудовою ноотехнологією може стати біологічне покриття інструментів чи інших потрібних речей не арагонітом, а чимось рекордно твердим (бажано — алмазом).

9) Приємно вказати на те, що один з найновіших прикладів винайдення і потенційного використання ноотехнологій ми нещодавно отримали з теренів України. Фахівці з кафедри технологій переробки сільськогосподарської продукції Херсонського державного аграрно-економічного університету розшукували субстанції для прискорення і здешевлення вирощування їстівних грибів. Після зараження міцелієм суміші подрібненої соломи і лушпиння соняшнику науковці через певний час отримали подібний до пінопласту міцний і цілковито біоорганічний матеріал з очевидними широкими перспективами застосування. Зауважмо, що цей випадок свідчить про те, що рух у подібному напрямі може завести людство у гарне майбутнє у вилікуваній біосфері без сміття і пестицидів.

10) А пестициди можуть зникнути зі сфери використання під сукупним впливом одразу багатьох ноотехнологій. Одну з них ми вже назвали у критиці лідерів конференцій у Давосі. Вони не відстежують найновіші технології 6-го і 7-го укладів, через те, що їх знання закінчуються на 5-му укладі і зациклюються на словах «роботи», «Інтернет речей» та «Індустрія 4.0». Найважливішою з молоденьких ноотехнологій ми вважаємо «білок (протеїн) Фу», який можна отримати у побутових умовах з будь-якої органіки, якщо звернутися не до наших шампінйонів, а до мікрогрибків з гарячих джерел і гейзерів. Раніше зі зростанням чисельності людства для отримання необхідної кількості м'яса великі території посипали пестицидами для знищення шкідливих рослин і вирощування високого врожаю кормового зерна, незамінного в індустріальному тваринництві. Тотальне використання протеїну Фу гарантує зникнення цього жадливого тваринництва, звільнення від «технічної наруги» величезних площ полів, зменшення внеску індустріального тваринництва в поповнення тропосфери «парниковими газами», і т.д. і т.п.

Але це тільки очевидна користь від масового використання вказаної технології. Є й більш прихована, що стосується зупинки при допомозі «newfoods» наростання глобальних загроз від сучасних цивілізаційних конфліктів та припинення зростання до небес потоків іммігрантів з бідніших країн у багатші.

Ми переконані в тому, що відкриття протеїну Фу у поєднанні з двома-трьома подібними урятує від небезпек населення держав Заходу, яке смертельно налякане загрозою побутового тероризму з боку мільйонів прибульців зі світу ісламу. Європейці легко повернуть собі попередню якість і безпеку життя, якщо депортують іммігрантів-екстремістів додому, подарувавши їм пару-трійку балій і кілька дрібок «посівних матеріалів» для отримання десятків кілограмів м'яса та іншої якісної їжі щотижня. У цьому разі абсолютна більшість європейців не матиме жодних докорів сумління щодо «негуманного ставлення» до небезпечних іммігрантів, тому проголосує відповідні закони, зафрахтує

необхідний авіаційний флот і після великих зусиль з виловлювання кандидатів на депортацію (тут дуже згодяться дрони з тепловізорами) надасть ісламістам щастя — повернення додому з ненависної і незрозумілої Європи. Зауважимо, що з усіх держав Заходу лідером з намірів здійснити цей план ми вважаємо Швецію.

11, 12, 13 і т.д. Наш моніторинг найновіших ноовідкриттів та інших досягнень свідчить про те, що кількість бактеріальних ноотехнологій зростає на одиничку щомісяця, а невдовзі вони можуть розмножуватися щодня (радимо в Інтернеті вести регулярний пошук для «newfood»). З «новеньких» нам більше інших сподобалися отримання желе без сучасних неприємних маніпуляцій з тією ж продукцією індустриального тваринництва і створення вершини кулінарних досягнень Франції — фуа-гра. Це й справді смачний паштет з потворно перекормлених водоплавних птахів, проти якого на Заході розпочалися партизанські дії захисників Природи загалом і пташечок зокрема. Їх відчули чимало найвідоміших ресторанів. Не здивуємося, що саме їх власники звернулися до майстрів бактеріальних технологій з таким авансом подяк, що ті майже миттєво розшукали потрібних мікропродуцентів «непташиної» фуа-гра.

Припиняючи вже дуже довгий перелік ноотехнологій, зростання якого перевищує наші епістолярні можливості, наведемо кілька методологічних міркувань і закінчимо парою слів про грандіозну тему «ноонауки».

Нам усім слід бути безмежно обачними під час вимушених звернень до «світової інформаційної сфери». Нагадаємо про те, що у наші переповнені інформацією дні серйозний науковий прогрес спершу виявляє себе у вигляді зливи матеріалів у ЗМІ, а також науково-популярних статей в академічних виданнях та в найбільш науковій частині Інтернету. Вже трошки помітний у ньому Штучний інтелект (ШІ), безсумнівно, дещо вміє, але незрівнянно менше від того, чого бажають автори. Будемо ж мріяти про те, що спільними зусиллями «всіх хороших хлопців» ШІ швидко подорослішає й зробить нестерпним життя всіх керівних, середніх і маленьких брехунів, які у даний момент роблять нестерпним наше життя (якщо ми маємо недолік повної довіри до кожного надрукованого слова, фото, чи «спічу»).

Відтак, ми радимо не забувати про те, що кожна проголошена інновація має усе коротший «життєвий цикл». Після стартової пропаганди й обіцянок чудес під впливом перемикання уваги ЗМІ з аналізу відкриттів на рекламування реальних нещастя чи ідіотичної поведінки схильних до епатажу «індивідуальностей» цікавість до опису інновацій швидко зникає. Тому без докладання цілеспрямованих за скеруванням зусиль ми зазвичай навіть не знаємо про те, чи відбуваються якісь позитивні зрушення, чи є успіхи, чи науковцям радять «заспокоїтися» і нікого не турбувати. Не будемо заглиблюватися в оповіді про «фейки» і «глибокі фейки» через безнадійність ситуації для нас усіх, сподіваючись тільки на розвиток Штучного інтелекту.

Долю наших ноотехнологій і ноонаук можна трішки передбачити на основі вивчення історії технологій, окремі кроки яких вказані нами у нижній частині рис. 1 через нагадування про вдосконалення зброї. Інколи за них, як це було з ядерною зброєю, всі хапаються усіма руками, а частіше не звертають

уваги й урешті забувають. Хорошим прикладом є історія екології та екологічних наук, про який ми не полінувалися нагадати на рис. 1. Ми дуже-дуже сподіваємося на те, що ноотехнології і ноонауки помітять не через 70-80 років, а удесятеро швидше.

Плануючи перспективи поширення і застосування ноотехнологій, слід постійно «тримати за пазухою» не камінь, а інформацію про величезну перевагу негативних рис Хомо над його хорошими характеристиками, одночасно піклуючись про «глибоке планування». Для прикладу оберемо план депортації ісламістів чи інших «південних іммігрантів» додому.

Вище сказано тільки про забезпечення депортованих африканців їжею і ні слова — про вільну від бактерій і всього іншого воду. Наші фізичні знання пропонують застосувати у цьому разі не складні електромеханічні установки, а легеньке, але велике, параболічне дзеркало для кип'ятіння і знезараження будь-якої води. Його треба робити розбірним і додавати до нього легку опору та планки для розташування посудини з водою у фокусі дзеркала. Буде корисним і необхідний комплект металічного посуду для тривалого і багаторазового використання. Все це позбавить африканців від пошуків рідкісних у тих місцях чагарників чи лісів для отримання дров для багаття.

Але є один соціальний феномен, який може миттєво перетворити щасливих власників дзеркал і балій у нещасних і голодних злидарів. Його дуже легко зрозуміти, якщо поєднати слово «трайбалізм» та інформацію про *етологічні закони поєднання чоловіків у пірамідальні структури*. Після повернення депортованих додому з європейськими подарунками для щасливого життя за дуже короткий час всі ресурси життєзабезпечення опиняться у руках вождя племені і його банди (групи підтримки). Вирішити цю реально складну соціальну проблему читанням лекцій про хорошу поведінку для всіх вождів за допомогою масківського космічного Інтернету ми вважаємо неможливим.

Набагато реальнішим засобом може бути ліквідація гарантованого усім безробіття в роботизованому майбутньому створенням достатньої кількості рішучих і озброєних рейнджерів-вихователів. Їх робота може бути добре винагороджуваною, адже вона доволі складна. Вони повинні достатньо часто відвідувати всі відомі і невідомі племена й засобами глибокого та об'єктивного анкетування визначити те, чи добре себе поводить вождь і чи не лютує його банда. Виправлення негараздів має відбуватися за нормативами культури і справедливості конкретної групи аборигенів, а не правил країн Заходу, які дорозвивалися до стадії пригнічування загалу громадян через застосування найновіших законів, що надають максимальні привілеї так званим «меншинам» (ЛБГТ та ін.), яких «необхідно підтримувати» у першу чергу і за будь-яких умов коштом більшості громадян.

Наприкінці вкажемо на те, що разом з винайденням ноотехнологій необхідно розвивати ноонауки як первинне джерело створення і використання екологічно ідеальних технологій. Для уявлення про відмінності між науками і ноонауками корисно пригадати, наприклад, *нооісторію*, яку ми використали і для створення рис. 1, і для екскурсу в долітописні часи. Очевидно, що нооісторія має колосальні переваги над традиційною історією, яка не могла

використовувати досягнення фізики ізотопів, палеогенетики та інших молодих наук, що досягли рівня встановлення еволюції характеристик прадавніх істот та умов їх життя шляхом акуратного вивчення мікроскопічного розміру органічних частинок вмісту печер чи інших місць «гніздування», рухаючись углиб міліметр за міліметром.

Пропонуємо усім читачам ознайомитися в Інтернеті з легкодоступним «Глосарієм-1» [Korsak, K. & Korsak, Yu. 2014]. «Глосарій-2» у журналі «Вища школа» (2019, №2) розшукати важче. Вони, безсумнівно, повинні стати семантичною і науково-технологічною основою вашого професійного вдосконалення та успіхів у нашій спільній боротьбі з Екологічною, Духовно-інтелектуальною та усіма іншими загрозами для наших любих нащадків.

Список використаних джерел:

- [1] Berezin, A. (2019). Bow and arrow: how advanced technology allowed blacks to take over Europe (URL: <https://naked-science.ru/article/anthropology/luk-i-strely-kak-peredovye-tehnologii-4-10-2019>). Appeal 20-08-2021 (in Russian)
- [2] (Borinskaya, S. et al. 2020) Borinskaya S., Balanovskiy O., Kurbatova A., Yankovskiy N. Following the DNA Traces: How Population Genetics Helps Criminalistics Science. *Priroda*. 2020. No. 11. 3-14 (URL: https://elementy.ru/nauchno-populyarnaya_biblioteka/435958/Po_sledam_DNK_kak_genetika_narodonaseleniya_po_mogaet_kriminalistike) Appeal 20-08-2021 (in Russian)
- [3] Ivanova, O. (2021). Sapiens have genes for creativity that Neanderthals did not have (URL: <https://naked-science.ru/article/anthropology/u-sapiensov-vyavili-genytvorchestva-kotoryh-ne-bylo-u-neandertaltsev> 22-04-2021 (in Russian)
- [4] Koch, M. et al. (2020). Koch, M., Bruckmoser, J., Scholl, J. et al. Maximizing PHB content in *Synechocystis* sp. PCC 6803: a new metabolic engineering strategy based on the regulator PirC. *Microb Cell Fact* 19, 231 (2020). <https://doi.org/10.1186/s12934-020-01491-1>
- [5] Korsak, K. & Plakhotnik, O. (2009) *Fundamentals of modern ecology. 6th edition, supplemented*. K.: SE "Publishing House "Personal". (URL: https://maup.com.ua/ua/navchannya-u-maup/library/pidruchniki/sociologiya1/osnovi_suchasnoi_ekologii-2.html) (in Ukrainian)
- [6] Korsak, K.V. (2015). 21st Century Noofuturology: Conditions for Saving the Homo Sapiens Sapienses Population. *RELGA*, 1(289). (URL: <http://www.relga.ru/Environ/WebObjects/tgu-www.woa/wa/Main?searchPattern=Hooctf>yTypoAorH8F&textid=4061&levell=main&level2=articles>). [in Russian]
- [7] Korsak, K.V., & Korsak, Yu.K. (2019) *Certificate of copyright registration for a literary written work of a scientific nature «Nooglossary-2 – Noosciences for the Future without Collapse» («Nooglossary-2»)*. №89780. 13.06.2019. K.: Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine, Department of Intellectual Property [in English]
- [8] Korsak, K.V., & Korsak, Y.K. (2014). Nooglossary as a means of noothinking and noodevelopment of humanity in the XXI century. *RELGA*, № 7 (280), June 17. (URL: <http://www.relga.ru/Environ/WebObjects/tgu-www.woa/wa/Main?textid=3908&level1=main&level2=articles>) (in Russian)
- [9] (Meadows D. et al. 2008) Dennis Meadows, Donella Meadows, Jorgen Randers. *Limits to Growth. The 30-Year Update*. M.: IKC "Academkniga" (in Russian)

АВТОРИ ВИСЛОВЛЮЮТЬ ВДЯЧНІСТЬ ЧЛЕНАМ КИЇВСЬКОГО КЛУБУ «АНТИКОЛАПС», ЯКІ НАДАВАЛИ ДОПОМОГУ В ПРОВЕДЕННІ ДОСЛІДЖЕННЯ:

Антонюк Людмила Анатоліївна, ст. викл., Ун-тет менеджменту освіти НАПН України;
 Артемов Володимир Юрійович, д.п.н., доцент, професор кафедри Національної академії Служби безпеки України, м.Київ;
 Бойчук Олена Сергіївна, ст. викл., Київ. нац. економ. ун-тет ім. Вадима Гетьмана;
 Бойчук Наталія Олександрівна, маг. філ., Київ. нац. ун-тет ім Тараса Шевченка;
 Григор'ян Микола Борисович, к.т.н., доц., Черкаський ін.-тут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного ун-ту цивільного захисту України
 Гриценко Марина Василівна, к.ф.н., ст.н.с. Інституту вищої освіти НАПН України;
 Давиденко Наталія Вікторівна, ст. викл., Київський медичний університет;
 Дударенко Людмила Валеріївна, к.філ.н., Міжнародна академія екології та медицини;
 Дяковський Дмитро Анатолійович, к.е.н., професор, Інститут екології, економіки і права, м. Київ;
 Євтодюк Антоніна Володимирівна, к.ф.н., доцент, гештальт-консультант, м.Луцьк;
 Журбинський Дмитро Анатолійович, к.т.н., доц., Черкаський ін.-тут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля Національного ун-ту цивільного захисту України
 Киенко-Романюк Лариса Анатоліївна, к.п.н., доц., Вінницька акад. неперервної освіти;
 Кнодель Людмила Володимирівна, д.п.н., проф., Київський ун-тет ім. Бориса Грінченка;
 Кобельський Тарас Володимирович, магістр з біології, КНУ імені Тараса Шевченка
 Коломієць Олена Вікторівна, к.філол.н., доц., Таврійський нац. ун-тет імені В.І. Вернадського
 Корнієнко Віра Григорівна, м.філол., Інститут екології, економіки і права, м. Київ;
 Корсак Юрій Костянтинович, к.ф.н., ст.н.с., Ін-тут вищої освіти Націон. акад. педаг. наук, м. Київ
 Кузьмінець Микола, д.техн.наук., Національний транспортний ун-тет, м.Київ;
 Кузьмінець Оксана, к.с/г.н., Націон. ун-тет біоресурсів та природокористування, м.Київ;
 Кулик Оксана Миколаївна, здобувач Інституту вищої освіти НАПН України;
 Лісовська Любов Володимирівна, проректор Інституту екології, економіки і права, м. Київ;
 Лук'яненко Ігор Володимирович, магістр з фінансів, МАУП, м. Київ
 Ляшенко Лариса Миколаївна, к.п.н., доцент, Київський нац. ун-тет імені Тараса Шевченка;
 Максименко Геннадій, ГО «Центр-99», голова правління, здобувач PhD, м. Київ;
 Максименко Олена Валеріївна, ГО «Центр-99», засновник Наукового сектору, м. Київ;
 Муляр Галина, к.іст.н., доцент, Академія праці, соціальних відносин і туризму, м.Київ;
 Парапан Василь Борисович, директор Центру «Практична філософія», м. Київ;
 Похресник Анатолій Костянтинович, к.ф.н., доц., директ. Київ. технікуму електронних приладів;
 Петрукович Світлана Вікторівна, к.п.н., доцент, Ніжинський ДУ ім.Миколи Гоголя;
 Пилипенко Світлана Павлівна, к.ф.н., доцент, Київський медичний університет;
 Поляк Ольга Вікторівна, к.п.н., доцент, Київський нац. ун-тет імені Тараса Шевченка;
 Соловей Ніна Василівна, к.філ.н., доцент, Київський нац. ун-тет імені Тараса Шевченка;
 Сонько Сергій Петрович, д.геогр.н., проф., Уманський національний ун-тет садівництва;
 Тарутіна Зінаїда Євгенівна, к.мед.н., экс-працівник Інституту вищої освіти НАПН України;
 Тименко Володимир Петрович, д.п.н, проф., Київська державна академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука;
 Томіна Ю.О., к.п.н., доц., Київський нац. торговельно-економічний університет;
 Тополь Ольга Володимирівна д.ф.н., проф., Нац. пед. ун-тет імені М.П.Драгоманова;
 Тростянецький Олексій Іванович, аспірант, Нац. пед. ун-тет імені М.П.Драгоманова;
 Уваркіна Олена Василівна, д.ф.н., проф., Національний-технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
 Ховпун Олексій С., к.юрид.н., зав. каф., Академія праці, соціальних відносин і туризму;
 Чорний Олександр Олексійович, д.ф.н., проф. зав.каф. права, філософії та політології, Національний університет «Чернігівський колегіум» ім. Т.Г.Шевченка;
 Чорнойван Ганна Петрівна, к.п.н., Інститут вищої освіти НАПН України;
 Шакун Наталія Валеріївна, к.ф.н., доц., Чернігівський націон. технологічний ун-тет;
 Шевчук Ірина Костянтинівна, ст. викл. Київський медичний університет;
 Шугалій Наталія Євгенівна, к.п.н., доц., Ніжинський нац. ун-тет імені Миколи Гоголя.
 Кафедра української та латинської мов ПВНЗ «Київський медичний університет»: Бабаєвська Тетяна Григорівна; Білозьоров Володимир Олександрович; Боголюбова Марина Михалівна; Вихор Віктор Григорович; Кірик Тамара Вікторівна, Корсак Костянтин Віталійович, Луценко Тетяна Леонідівна; Ляліна Ольга Олександрівна; Онкович Ганна Володимирівна; Редько-Шпак Леся Вікторівна; Рихлік Людмила Петрівна; Флегонтова Наталія Миколаївна; Бикова К.С., Гордієнко А.М., Коротун О.О., Рибалко Г.М.